

viden, vi vil have indseende i, hvordan det går rundt omkring, vi kræver oplysninger, og vi kræver kontrol, også ned i de meget små ting.

Både politikere, befolkning, presse og embedsmænd har vel i virkeligheden stået sammen om disse krav, og derfor har vi fået mange love og regler og indberetninger og kontroller, og derfor håber jeg, at debatten i dag også kan afspejle, at ingen sådan rigtig har patent på forsyndelserne, og ingen har rigtig patent på de gode gerninger, når det drejer sig om den årelange debat om byrderne og de komplicerede love og regler.

Vi har kaldt det mange ting undervejs. Af og til hedder det afbureaukratisering, så hedder det behov for lovpause, deregulering, modernisering, regelsanering. Der er ikke rigtig nogen af ordene, der er nye, men jeg er sikker på, at vi alle er spændte på at høre regeringens bud på, hvordan vi kommer videre, og hvordan får vi taget nogle tag på det her område. Og i hvert fald vil jeg gerne understrege min glæde over, at så mange partier i dag har sluttet op blandt forespørgerne.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Mere omsorg og mindre emsighed har jeg ved flere lejligheder sagt. Jeg synes ikke selv, den ledetråd er så ringe, når det handler om det offentlige forhold til borgere og erhvervsliv. Mange projekter er blevet sat i søen, og som fru Mimi Jakobsen så rigtigt sagde det, har vi nok en slags fælles skæbne på det her felt, både når det gælder belastningerne, og når det gælder forsøgene på at forenkle og gøre regelsættet antalsmæssigt mindre.

På det allerseneste har regeringen igangsat et, synes jeg selv, ambitiøst projekt for hele den offentlige sektor, som vi har kaldt »Større kvalitet i velfærdssamfundet«. Jeg synes egentlig selv, vi har et godt udgangspunkt, et udgangspunkt, hvor vi kan konstatere, at Danmark har en offentlig sektor, der kan måle sig med de bedste i verden. De næsten 800.000 offentligt ansatte gør en stor indsats og leverer en god service til borgerne og til virksomhederne. Det bekræfter også forskellige undersøgelser, vi har i den offentlige sektor.

Omvendt er det lige så klart, at ting kan gøres bedre og kan gøres enklere. Man mindes næsten den gamle, meget populære sang: Det er ikke

måden, de gør det på, det er netop måden, de gør det på. Nej, den er for kompliceret i dag, kan jeg mærke. Jeg trænger også til lidt regelforenkling. Og så står der her i mit manuskript, at det ikke må blive en sovepude.

Det må være en ambition hele tiden at sørge for at gøre tingene bedre, rette fejl og mangler og sætte ind dér, hvor der er behov. Det har borgerne og virksomhederne krav på. De har berettigede forventninger til, at kvaliteten af de ydelser, de modtager fra det offentlige, bliver bedre.

Hvis man så prøver at dele i hvert fald mit bud op i, dels hvad der ligger i kortene i forhold til borgerne, og dels hvad der ligger i forhold til virksomhederne for det fremadrettede, vil jeg godt først opholde mig lidt ved borgernes berettigede forventninger, som jo på en række felter også falder sammen med virksomhedernes. Kan vi klare det? Er vi efter alle de erfaringer, vi har, alligevel for ambitiøse? Er det virkelig sådan, at fordi et samfund bliver mere og mere kompliceret, så kan vi ikke håbe på og arbejde med held for forenklingen af reglerne?

Hvis jeg skal svare, synes jeg, at vi finder et opmuntrende svar i det arbejde, den tidligere erhvervsminister har gjort for regeringens vedkommende og for vores alle sammens fremtids vedkommende. Det viser, at det kan lade sig gøre. Jeg synes, vi har et lyspunkt i debatten her i de senere år. Det har vist sig, at vi kan gøre ting enklere, det har vist sig, at vi kan samle nogle regler til gavn for borgere og for virksomheder.

Nu har vi så udgivet endnu en pjeces fra regeringen. Farven kan man have mange meninger om, men indholdet er ikke til at tage fejl af. Det, vi stiller i udsigt her, er, hvad man turde kalde indlysende selvfølgeligheder, men som alligevel alene af den grund, at vi tager det op, ikke er det.

Vi taler om en høflig og hensynsfuld optræden over for borgerne. Vi taler om, at borgerne skal inddrages mere i beslutningerne om deres sags gang, og de skal orienteres bedre om, hvad vi kan forvente, og hvad de kan forvente af sagsbehandlingstid.

Vi sender også orienteringer ud senest den 1. juni i år, fordi Folketingets Ombudsmands kompetence fra den 1. januar er blevet udvidet til både at omfatte primær- og amtskommuner. Det er jeg godt tilfreds med. Jeg regner med, at Folketingets Ombudsmand også dér vil vise stort engagement.